

κε δε μπορι εκινι η γραφη ινε σταλιθια ζογραφικι μας μενι λιπον ι να
 ιμαστε κε να ινε ολα τα πραγματα μας ι γραφι μας ι να θρουμι αλους τροπους
 παραστασις τις γλωσσας ι να δουμι προς τους εχουμε θρι για να λεφτεροθι ι
 γλωσα κε ν αγαπισι κιολας τους τροπους γραφης μας.

παιδικης γλωσσας

τα πεδια μιλανε σταλιθια μονο τα πεδια διλαδι ολι μας οσο ιμαστε πεδια

ονειρου

ι σος κι ι πιο τολμιρι τροπι εξετασις του ονιρου το σχηματοποιουν για θιμιθιτε τ
 ονιρο διλαδι για συνεχιστε το ζυπνι.

μνημης

ι μνιμι σταλιθια ινε προς νιοθις οτι αυτο που ιταν κε ινε ιπαρχουν

σταλες

λα ομ γιν γιανγκ νανι οχ τηνελλα θεμιου χωμα χομα χομε-
 νος χα χα χα αχ καλι

πετρα 9

Οσα λεμι τα διαθασατε; ιδατε τα φιλα; μας κιταξατε; νιοσατε προς δεν
 εχουμε τιποτα να κανουμε αφου ιμαστε κε μπάρουμε να ιμαστε πιο πολυ; τολ-
 μισατε ν αγαπιστε κε τα σιδερικα διλαδι να τα ισαστε να ινε κε να μι μας μισουν
 κατασχευες; νιοθο σταλιθια προς ι γνωσι ινε πραγματα αλιθια; νιοθουμε
 προς ιμαστε ιμαστε προς νιοθουμε; να πουμι ν ε.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

δημοτικο

κορασιον δοδεκαχρονον εξεδεν κι εκαφχεθεν
 ηλιε μι κι εσι παλ το ισε κε απ εμιεν καλιον
 εσι μαρενις μαραντα κε παλαλα χορταρια
 κι εγο μαρενο τ ελενους ρομαϊκα παλικαρια.

Ομηρος Η 205—16

Λιας δε κορυσσато νωροπι χαλκω.
 αυταρ επειδη παντα περι χροϊ εσσато τευχη,
 σεαυτ επειθ οιος τε πελωριος ερχεται Αρης.
 οστ εισιν πολεμιονδε μετ ανερας, ουστε Κρονιων
 θυμοθορου εριδος μενεϊ ζυνεγηκε μαχεσθαι.

τοιος αρ Αιας ωρτο πελωριος ερκος Αχαιών,
 μειδιων βλοσυροισι προσωποισι· νερθε δε πασσιν
 ηΐε μακτρα βιδας, κραδαων δολιχόσκιον εγχος.
 τον δε και Αργειοι μεγ εγηθεον εισορωνντες·
 Τρωας δε τρομος αινος εληλυθε γυια εκαστον,
 Εκτορι τ αυτη θυμος ενι στηθεσσι πατασπεν.

Ησιοδος, Θεογονια 775—9, 811—3

Ενθα δε ναιεταει στυγερη θεος αθανατοισι,
 τοιος αρ Αιας ωρτο πελωριος ερκος Αχαιων,
 δεινη Στυξ, θυγατηρ αφορροου Ωκεανοιο
 πρεσβυτατη· νοσφιν δε θεων κλυτα δωματα ναιει
 μακρησι πετρησι κατηρεφε· αμφι δε παντη
 κισιν αργυρεασι προς ουρανον εστηρικται.

★

Ενθα δε μαρμαρεαι πυλαι και χαλκεος ουδος
 αστεμφης, ριζησι διηνεκεσιν αρηρως.

Απολλωνιος Ροδιος, Αργοναυτικά Α 1002—11

Ως δ στε δουρατα μακτρα γεον πελεκεσσι τυπευτα
 υλοταμοι στοιχηδον επι ριγγμινι βαλωσιν,
 αφρα νοτισθεντα κρατερους ανεχοιατο γομφους·
 ως οι ενι ξυνοχη λιμενος πολιοιο τεταντο
 εξειης, αλλοι μεν εξ αλμυρον αθροσι υδωρ
 δυπτοντες κεφαλας και στηθεα. γυια δ υπερθεν
 χερσφ τειναμινοι· τοι δ εμπταλιν, αιγιαλοιο
 κραατα μεν ψαμαθοισι, ποδας δ εις θενθος ερειδον,
 αμφω αμ οιωνοισι και ιχθυσι κυριμα γενεσθαι.

Ψαλμος 51

3. Τι εγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατὸς ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν; 4. ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσα σου· ὥσπερ ξύρον ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. 5. ἠγαπήσας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην (διαφάσμα). 6. ἠγαπήσας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δόλιαν. 7. διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς κατέλει σε εἰς τέλος· ἐκτίλει σε καὶ μετανάστευσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου καὶ τὸ ριζώμα σου ἐκ γῆς ζώντων (διαφάσμα). 8. σφόνται δίκαιοι καὶ φοβήθησονται καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐρροσίν· 9. ἴδου ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐθέτο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπηλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλοῦτος αὐτοῦ καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. 10. ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἐλαία κατακαύσας ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 11. ἐξομολογήσομαι σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομένω τὸ ὄνομα σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Ακολουθία εἰς κεκοιμημένους

Αἱ χεῖρες σου ἐποίησαν με καὶ ἐπλάσαν με, συνετίσόν με καὶ μαθησομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐλεήσόν με, Κύριε.